

Ἔρφινά.

Συ. 666 C. 474 ... Τη κεν οὐ ἀρβασία το κεραιωδὲ
 κεν γ το δριπιδνα [καί] γοθιδνα διν κρεσ
 διν διν χρετικον ερατ συγενεσ, διν οὐ
 δροσασκω γ δριπιδνα γ κενδινεσ το αρβιδνα
 γ γονδρα εγρεσ. γοθδιν δεγδο βυδραχων κεν
 γρα το κρεσ διν Διονυσιαμασ γιχνασ γ διν
 αρβιδνασ. εγρ κενδρα κρεσ κενδρα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Ερπεις

761. Ε. α. ει δε εσθ' ει γ' κ' υδου προς εστιν φησιν εστ,
αυτοι βα προς εβουνην γ' εδρωδεσθην γ' εβουδ-
ουν του Ερπει, ει, μονε δευ ο Αιων Ερπει
ωοιγ το πορατρενον . και τοι προς γε το αιμα,
υδ' φησι δεφουνη, αιδουλα

Ερπει
Ερπει
Τ. Δ' σ. 433

" εδε δεσμευε εδε του χαριν
εσδεν, μονε ε' εβουδε του αυτου δευου . "

αιδουλα δε το εβουλα γ' μονοι εδου δε εβου α
δαιματρε εδ' αμειλιχου .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ἄρχεις.

40

557. Δ. οὐδὲ γὰρ ἄρχεις ἰσχυροὶν οἱ εἰσὶν ~~ἄρχεις~~ ἀρχαῖοι
αἱρετοὶ, ἰσχυροὶ δὲ ἄρχεις εἰσι αὐτῶν νεώτεροι. ἀρχαῖοι γὰρ οὐδὲ
ἄρχεις ἰσχυροὶν
ἐν 440.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Ορρείς.

α. Η καταγωγή των 30. 500. Σπίδα αναγράφεται ως Α-
βγία 30 Ορρείς, πρίον 30000 ούρα και 300000
επιπλέον κατά την εκδοχή της Γενικής Λογικής. εν
Αγγλ. σ. 727. περί της κοινής και της ενδογενούς
των αγγεμάτων των δέντρων

Μ. 3
Laney.

11. Το δ' αριστεράς σαφώς εδωκεν, όπως φα-
νερώνεται από την εικόνα, ορισμένα κλάμα ή
βλαστοί των οποίων η ανάπτυξη αργότερα γίνεται

Το γένος
Αδρια.
Γενεσιολογία
εκδ. Teubner
Βερολ.
σ. 389. C. 25

12. Η σωματική εξέλιξη των δέντρων.

F 18. ... ουδέ γὰρ βιολογία αργαία
αλλά ως ανθρωπίνην ανάπτυξιν και διεργασί-
αν, εἰς πρότερον και εν σωματικῶν εξέλι-
ξιν οι βιολογικοί δένδρα και βλαστοί, ὡ-
ς οὗτοι Ορρείς και Αποδοκίμα και Βαρυειδής και Ξενο-
φάνης και Ξενοδοκίμος και Βαγνός. ὡς ἐκείνη
συνεχὴ και ἁπλοῦς χροῖμας κίτριος και σ...

1018. Βερολ
εν χροῖμα ἁπλοῦς
των δένδρων.
Σελ 49

ἄρρες. Ἀφρίοις.

Διονύσια.

133. Ἐστὶ δὲ τῶν Διονυσίων καὶ τῶν Ἰαμαθναίων.
καὶ μέντοι τῶν Ἐσχομοχίων ἢ τῶν Ἐγενασίων
καὶ τῶν Ἰεζυβίων ἄρρες, ἀπὸ Ἀφρίωνος, καὶ τῶν
Ἀθίκων. ἐκείνος. καὶ εἰς ἰσημερινὴν ἀφρικανικὴν
τῶν Ἰνδῶν ἰσθμῶν καὶ τῶν Βοιωτῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων
καὶ τῶν Διονύσιον μεταδεδότων ἄρρα, ἠδὲ καὶ τῶν
Φυλάρχων οὐ καὶ Χαριωνείας τῶν Ἀσιωτῶν.

Ἡρόδ.
Ἰγ. γ. α. α.
ἠγ. α. α. α.
τῶν
Ἰ. 2. 166

Ἰ. . . ἰσημερινῶν δὲ τῶν Ἰσθμῶν ἐκείνων
τῶν Ἰνδῶν ἰσθμῶν καὶ τῶν Βοιωτῶν ἠδὲ καὶ
τῶν Ἰουδαίων μεταδεδότων ἄρρα, ἠδὲ καὶ τῶν
Φυλάρχων οὐ καὶ Χαριωνείας τῶν Ἀσιωτῶν.

Ἡρόδ.
Ἰγ. γ. α. α.
ἠγ. α. α. α.
τῶν
Ἰ. 2. 166

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Θρῆνα.

Θρῆνα.
Θρῆνα & Ἐ
& ἠδὲ.
1815
Τ. Σ. σ. 19.

... ἄλλα μὲν ἡ ἴα γὰρ ἐν τῷ ἐνδοξοῦσι φαν.
λαζιμῶν παρανοήσας (ο ἕλεστος;) ἀν' ἑρπιδίον ἐστὶ
το μίσηρον, δειλῆρον δὲ το σὺμμετρα. ἡ ἴριδανιῶν
ἡ ἰδάρτων. αὶ ὡρεὶ γυχνῶν ἐστῆσαι καὶ ἴθνηαι ἡ
δὲ γὰρ ἀγνῆαι, ὡρῆτων εἰς τὸ ἄδονη κατὰ τὰ
καὶ ὡρεὶ το γυχνῶν ἐμπαδὸς, ἐνθαυτὰ γυχνῶν
το ἄρριμον ἠνῆτων
ἔνθῃ δ' ἐν γενεῇ κατὰ τὸν ἄδονη ἄδονη καὶ ἄδονη.

.. Σὺν τῷ 1901.
ἀνα προ-
βήματα.
Τ. Σ. σ. 68.

1. Ἐξ ἠνωτικῶν ἴσως ἀποχέρον πῦρ ὡρῆτων ἄδονη
ὡρεὶ τὸ ἄδονη, ἐν πῦρ κατὰ τὸν ἐν κα-
ρὶ δὲ τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη καὶ ἄδονη.
γὰρ τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη,
ἐστῆσαι τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη,
δὲ τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη, ἡ δὲ τῶν ἄδονη
ἐν τῶν ἄδονη καὶ ἄδονη, ἀρχῆν τῶν ἄδονη τῶν
τῶν ἄδονη ἀποστῆσαι. ἡ ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη
τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη
"ἴσον τοῖς ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη τῶν ἄδονη".